

הכהן וגוי, וראה הכהן וגוי. מצוה הכהן ולאקח למطهر שני צפירים חיות. רבבי יצחק ורבנן יוסי היו מצוים לפניו רבבי שמואל. יומם אחד אמר לו, עז ארצו הרי ירושה, כמו שנאמר (מלכים א:ח) מן הארץ אשר בלבנון, שהרי אותו עז ארצו לא נשרשים נטיעותיו אלא בלבנון, והרי נתבאר. איזוב למה?

ומה הוא?

פתח ואמר, ולאקח למطهر שני צפירים חיות טהרות ועוז ארצו ושני חולעת ואזוב. בא ראה, אדם שמשתדר בעבודת רבונו ומשתדר בתורה, הקדוש ברוך הוא שורה עליו, והשכינה משפטפה עמו. בין שאדם בא להטהר, השכינה מסתלקת ממנו, הקדוש ברוך הוא מתרחק ממנו, וכל צד הקדשה של רבונו מרתקים ממנו, ושורה עליו רוח טמאה וכל צד הטמאה. אם בא להטהר, מסייעים אותו. אחר שנטהר וחזור בתשובה, אותו שהסתלק ממנה חזר ושורה עליו.

בא ראה, כתוב ולאקח למطهر שני צפירים חיות טהרות. בין אמר, שני צפירים, לא ידענו שהן חיות? אלא הרי פרשוויה, אבל חיות, חיות ממש, כמו שנאמר (יחזקאל י) וארא המיות, הנגיד הפקום שיזוקים מהם הנביאים הנאמנים. ועוז ארצו, הרי נתבאר. ושני חולעת, הצד האדם של גבורה שהשתperf עמו בראשונה. ואזוב, זו ר' קטנה שמיינקה את בנטה ישראל. ומשום לכך עז ארצו ואזוב הולכים יחד, ועל כן ר' ר' נמצאו כאחד, אחד עלילון ואחד קTON, וקוראים להם ר' עליונה, ר' תחתונה. וכן חזריהם לשרות עליון, משום שהרי נטהר. הנגיד אלה למיטה

מצוה הכהן ולאקח למטהר שני צפירים חיות. (ויקרא י"ד) רבבי יצחק ורבנן יוסי היו שכיבוי קמיה לרבי שמואל. יומם אחד אמרו ליה, עז הארץ היא ידיע, כמה דעת אמר, (מלכים א:ח) מן הארץ אשר בלבנון, דהא היה עז הארץ, לא אשטרשן נטיעותיו אלא בלבנון, וזה אמר אזוב למה, ומאי היה.

פתח ואמר, ולאקח למטהר שני צפירים חיות טהרות ועוז ארצו ושני חולעת (דף נ"ג ע"ב) ואזוב. תא חזי, בר נש דמשתדר בפולחנא דמאייה, ואשתדר באורייתא, קדשא בריך הוא שארי עליו ושלגינה אשטרשן בחריה. בין דבר נשatti לאסטאבא, שלגינה אשטרשן אסתלקת מניה, קדשא בריך הוא אטרחיק מגניה, וכל סטרא דקדושה דמאייה מתרחקין מגניה, ושארי עלייה רוח מסאבא וכל סטרא דמסאבא,atti לאתדראה מיטיעין ליה. בתר דאסטאבא, ואהדר בתשובה, ההוא דאסטלך מגניה אהדר, ושארי עליו.

תא חזי, כתיב ולאקח למטהר שני צפירים חיות טהרות. בין אמר, שני צפירים, לא ידענו דאיןון חיות, אלא, הא או קומו, אבל חיות, חיות ממש. כמה דעת אמר (יחזקאל י) וארא החיות, לאבל את דינקי מגניהו נביאי מהימני, ועוז ארצו הוא אמר, ושני חולעת, סטר סומקא דגבורה דASHTRASH בחריה בקדמיתה. ואזוב, דא ר' זעירא, דיניק לה לבנטה ישראל, ובגין בך, עז ארצו ואזוב, אזלן בחרדא, ועל דא ר' בחרדא אשתקחו, חד עלה, וחד זעירא, וברין לון, ר' עלה, ר' תפאה. וכלבו אהדרו לשראי עליו בגין דהא אתדר, לאבל אלין, לתפא (מניהו), עז ארצו ואזוב ושני חולעת אשתקחו